

ת"פ 35524/09/19 - מדינת ישראל נגד יעקוב אלחואמדה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 35524-09-19 מדינת ישראל נ' אלחואמדה
תיק חיצוני: 80433/2019

בפני
התביעה
נגד
הנאשם
החלטה
יעקוב אלחואמדה

לפניי בקשה שהגיש הערב בתיק לביטול החלטה בדבר חילוט ערבויות.

1. נגד הנאשם, שהוא תושב השטחים, הוגש ביום 15.9.19 כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והתחזות לאחר.
2. הנאשם לא התייצב לאף דיון בעניינו.
3. התביעה ביקשה לזמן את הערב, אשר חתם על ערבות במסגרת הליך מעצר הימים, והוא אכן זומן לבית המשפט והתבקש לדאוג להתייצבות הנאשם. למרות שנתנו לערב מספר הזדמנויות לדאוג להתייצבות הנאשם, הוא לא צלח בכך.
4. ביום 4.1.21 התייצב הערב בבית המשפט והתביעה ביקשה לחלט את הערבויות מהליך מעצר הימים. בהמשך לכך, והואיל והנאשם לא התייצב לאיזה מהדיונים בבית המשפט, הוריתי על חילוט חלק מהערבויות שנתנו בהליך מעצר הימים.
5. בו ביום הגיש הערב בקשה לביטול ההחלטה על חילוט הערבויות. בבקשתו ציין, כי מדובר בערבויות שבוטלו בהליך מעצר הימים ומכאן שאין ערבויות הניתנות לחילוט.
6. לפי תגובת התביעה מיום 11.1.21 אכן ניתנה החלטה ביום 27.8.19 לפיה "הערבויות אינן בתוקף". לטענת התביעה, מההחלטה עולה, "שהערבויות יהיו תלויות ועומדות ככל וההליך יחודש" ובסמוך לאחר מכן, ביום 11.9.19, הוגש כתב אישום. עוד טענה התביעה, "שככל שבית המשפט יסבור כי הערבויות אינן בתוקף ... תבקש המאשימה להאריך את הערבויות בדיעבד".
7. וזו לשון ההחלטה של בית המשפט בהליך מעצר הימים (כבוד השופט גיא שני) מיום 27.8.19:

"משלא הוגש כתב אישום תוך 180 ימים ומשלא הוגשה בתוך תקופת הערובה בקשה להאריך את הערובה ותנאי השחרור, אלה פקעו והתבטלו (סעיף 58 לחוק המעצרים; בש"פ 5686/06). כספי

עמוד 1

הפיקדון יושב כמבוקש".

8. עיון בהחלטה שניתנה בהליך מעצר הימים מגלה, כי ההחלטה פשוטה ונהירה ואינה צריכה כל הסבר או הבהרה. לפי ההחלטה הערביות ותנאי השחרור פקעו והתבטלו בחלוף 180 מנתינתם והיה על המזכירות להחזיר את הפיקדון.
9. יתר על כן, עם הגשת כתב האישום לא הגישה התביעה בקשה לקביעת תנאי שחרור וערובה במסגרת הליכי מעצר או שחרור בערובה עד תום ההליכים. משמעות הדבר, כי כל משך שמיעת כתב האישום לא היו ערביות או הפקדות כלשהן בתוקף.
10. חמור בעיניי, כי התביעה לא הביאה ההחלטה מהליך המעצר בפני בית המשפט ואף טענה כי הערביות שנתנו בהליך מעצר הימים עודנה תלויות ועומדות, שהרי אין לבית המשפט כל אמצעי לבחון מידע המצוי בהליך מעצר הימים החסום בפניו.
11. בנסיבות אלו, עמידת התביעה על זימון הערב לדיונים מקורה בתקלה חמורה, שהרי אין כל הצדקה לזמן לבית המשפט ערב שערביותיו פקעו ובטלו. למעשה, לבית המשפט נודע לראשונה על החלטת בית המשפט בהליך המעצר מתוך הבקשה שהגיש הערב לאחר שכבר הוריתי על חילוט הפקדות וערביות, והמידע שבבסיס הבקשה הגיע לערב רק לאחר שפנה למזכירות בתום הדיון.
12. יתר על כן, אין כל בסיס לטענת התביעה, כי מהחלטת בית המשפט בהליך מעצר הימים עולה, שהערביות תחודשנה עם יוגש כתב אישום, וכאמור, ההחלטה מדברת בעד עצמה. המשטרה אף לא הגישה ערר על ההחלטה וגם לא הוגשה כל בקשה לקביעת תנאי מעצר או שחרור לאחר הגשת כתב האישום. מכאן, שגם בקשתה החליפית של התביעה להאריך את הערביות בדיעבד, היא בקשה בלתי סבירה, שאין לה כל מקור חוקי, וזאת בלשון המעטה.
13. לאור כל האמור, נוכח המידע החדש שהגיע לבית המשפט, מצאתי מקום לעיין מחדש בהחלטתי בדבר חילוט ההפקדות והערביות ולבטל את ההחלטה. במאמר מוסגר יוער, כי הואיל וממילא הורה בית המשפט בהליך המעצר, כי הערביות פקעו וכי ההפקדה תושב - וכך אמנם נעשה - ממילא אין עוד מה לחלט.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולערב.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.